

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Cerere de aviz prezentată de Comisia Europeană în temeiul articolului 218 alineatul (11) TFUE

(Avizul C-1/13)

(2013/C 226/02)

*Limba de procedură: toate limbile oficiale***Solicitantă**

Comisia Europeană (reprezentanți: F. Castillo de la Torre, A.-M. Rouchaud-Joët, agenți)

Întrebarea adresată Curții

Acceptarea aderării unei țări terțe la Convenția de la Haga din 25 octombrie 1980 asupra aspectelor civile ale răpirii internaționale de copii ține de competența exclusivă a Uniunii?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Obersten Gerichtshof (Austria) la 8 martie 2013 — A/B și alții

(Cauza C-112/13)

(2013/C 226/03)

*Limba de procedură: germana***Instanța de trimitere**

Oberster Gerichtshof

Părțile din procedura principală

Pârât în primă instanță și recurent: A

Reclamantii în primă instanță și intimați: B și alții

Întrebările preliminare

1. La aplicarea dreptului Uniunii Europene la un sistem de procedură în care instanțele ordinare chemate să pronunțe hotărârile pe fond sunt obligate să verifice neconstituționalitatea legilor, însă le este interzisă abrogarea generală a acestor legi, care este rezervată în schimb unei

curți constituționale organizate într-un mod special, rezultă din „principiul echivalenței” prevăzut de dreptul european că în cazul în care o lege încalcă articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „carta”), instanțele ordinare sunt obligate de asemenea să sesizeze, în cadrul procedurii, Curtea Constituțională în vederea abrogării generale a legii respective și nu se pot limita să înlăture în speță aplicarea legii?

2. Articolul 47 din cartă trebuie interpretat în sensul că se opune unei norme de procedură conform căreia o instanță care nu are competență internațională numește un curator pentru o parte care nu se înfățișează și a cărei reședință nu poate fi stabilită, iar în acest caz din „înfățișarea” curatorului poate rezulta în mod valabil competența internațională a instanței?

3. Articolul 24 din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială ⁽¹⁾ (denumit în continuare „Regulamentul nr. 44/2001”) trebuie interpretat în sensul că „pârâtul se înfățișează” în sensul acestei dispoziții numai dacă respectivul act de procedură a fost efectuat de pârâtul însuși sau de reprezentantul legal mandatat de acesta, ori că nu există limitări în această privință, înfățișarea fiind valabilă și în cazul în care actul de procedură este efectuat prin intermediul unui curator al pârâtului absent, numit în conformitate cu legislația națională a respectivului stat membru?

⁽¹⁾ JO L 12, p. 1.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Supremo (Spania) la 21 mai 2013 — Elcogás, SA/ Administración del Estado și Iberdrola, SA

(Cauza C-275/13)

(2013/C 226/04)

*Limba de procedură: spaniola***Instanța de trimitere**

Tribunal Supremo

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Elcogás, SA

Pârâte: Administración del Estado și Iberdrola, SA

Întrebările preliminare

Interpretarea articolului 107 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, precum și a jurisprudenței Curții de Justiție a Uniunii Europene referitoare la acest articol (în special Hotărârile pronunțate în cauzele C-379/98 ⁽¹⁾ și C-206/06 ⁽²⁾), permite să se considere că reprezintă „ajutoare acordate de un stat membru sau prin intermediul resurselor de stat” sumele anuale alocate societății Elcogás, ca proprietar al unei instalații speciale de producție de energie electrică, în temeiul planurilor de viabilitate extraordinare adoptate de Consiliul de Miniștri în favoarea acesteia, în condițiile în care perceperea acestor sume intră în categoria generală a „costurilor permanente ale sistemului de energie electrică” care sunt plătite de toți utilizatorii și transferate operatorilor din sectorul energiei electrice prin lichidări succesive [OR 13] pe care le efectuează Comisión Nacional de Energía în conformitate cu criteriile legale prestabilite și fără putere discreționară?

⁽¹⁾ Rec. 2001, p. I-2099.

⁽²⁾ Rep. 2008, p. I-5497.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado de Primera Instancia de Palma de Mallorca (Spania) la 22 mai 2013 — Barclays Bank S.A./Sara Sánchez García și Alejandro Chacón Barrera

(Cauza C-280/13)

(2013/C 226/05)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado de Primera Instancia de Palma de Mallorca

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Barclays Bank S.A.

Pârâți: Sara Sánchez García și Alejandro Chacón Barrera

Întrebările preliminare

1. Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauze[le] abuzive [în contractele încheiate cu consumatorii ⁽¹⁾] și principiile de drept comunitar de interpretare în favoarea consumatorului comunitar și de echilibru contractual trebuie să se interpreteze în sensul că se opun reglementării spaniole în materie ipotecară care, deși prevede că creditorul ipotecar poate solicita extinderea garanțiilor atunci când valoarea rezultată din evaluarea unui imobil ipotecat scade cu 20 %, nu prevede, în cadrul procedurii de executare silită ipotecară, posibilitatea ca acel consumator-debitor să solicite, în urma unei evaluări în contradictoriu, revizuirea acestei valori rezultate din

evaluare, cel puțin în sensul prevăzut la articolul 671 din LPC ⁽²⁾, atunci când aceasta a crescut într-o măsură egală sau superioară în perioada dintre constituirea ipoteci și executarea silită a acesteia?

2. Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauze[le] abuzive [în contractele încheiate cu consumatorii] și principiile de drept comunitar de interpretare în favoarea consumatorului comunitar și de echilibru contractual trebuie să se interpreteze în sensul că se opun reglementării spaniole în materie procesuală privind executarea ipotecară care prevede că creditorul poate adjudeca imobilul ipotecat cu 50 % din valoarea sa rezultată din evaluare (în prezent cu 60 %), ceea ce conduce la o penalizare nejustificată a consumatorului-debitor echivalentă cu 50 % (în prezent cu 40 %) din valoarea respectivă rezultată din evaluare?
3. Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauze[le] abuzive [în contractele încheiate cu consumatorii] și principiile de drept comunitar de interpretare în favoarea consumatorului comunitar și de echilibru contractual trebuie să se interpreteze în sensul că există abuz de drept și îmbogățire fără justă cauză atunci când creditorul, după adjudecarea imobilului ipotecat cu 50 % (în prezent cu 60 %) din valoarea rezultată din evaluare solicită executarea silită pentru suma rămasă până la achitarea integrală a datoriei, în pofida faptului că suma la care a fost evaluat bunul adjudecat este superioară sumei totale datorate, chiar dacă acest comportament este permis în temeiul dreptului procesual național?
4. Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauze[le] abuzive [în contractele încheiate cu consumatorii] și principiile de drept comunitar de interpretare în favoarea consumatorului comunitar și de echilibru contractual trebuie să se interpreteze în sensul că, în cazul adjudecării imobilului ipotecat cu o valoare rezultată din evaluare și/sau cu o valoare reală superioară totalului creditului ipotecat, este aplicabil articolul 570 din LPC, care înlocuiește articolele 579 și 671 din aceeași lege, și, în consecință, trebuie să se înțeleagă că datoria către creditor a fost stinsă în întregime?

⁽¹⁾ JO L 95, p. 29, Ediție specială, 15/vol. 02, p. 273.

⁽²⁾ Legea de procedură civilă.

Recurs introdus la 22 mai 2013 de Lord Inglewood și alții împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra) din 13 martie 2013 în cauzele conexate T-229/11 și T-276/11, Inglewood și alții/Parlamentul European

(Cauza C-281/13 P)

(2013/C 226/06)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurenți: Lord Inglewood și alții (reprezențați: S. Orlandi, J.-N. Louis, D. Abreu Caldas, avocați)